22/10/2020

Εορτάστηκαν τα Ελευθέρια της Χαλάστρας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Πέμπτη 22 Οκτωβρίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Νεομαρτύρων Αθανασίου και Ιωάννου των Κουλακιωτών στη Χαλάστρα με την ευκαιρία του εορτασμού των Ελευθερίων της πόλεως.

Στο τέλος τελέστηκε Δοξολογία για την επέτειο των Ελευθερίων και ακολούθησε επιμνημόσυνη δέηση και καταθέσεις στεφάνων στο ηρώο της πόλεως.

ΔΕΙΤΕ ΕΔΩ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων: Λίγες ἡμέρες πρίν νά ἑορτάσουμε τή μεγάλη ἐθνική ἐπέτειο τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, πρίν νά τιμήσουμε τό ἔπος τοῦ 1940 καί νά θυμηθοῦμε τίς ἔνδοξες σελίδες τῆς ἱστορίας πού ἔγραψαν μέ τόν ἀγώνα τους καί μέ τό αἷμα τους οἱ πατέρες μας στά βουνά τῆς Ἠπείρου καί τῆς Ἀλβανίας, ἡ πόλη μας, ἡ Χα-λά-στρα, ἑορτάζει καί πανηγυρίζει σήμερα τήν ἐπέτειο τῶν ἐλευθε-ρίων της ἀπό τόν τουρκικό ζυγό. Ἑορτάζει καί πανηγυρίζει τό δικό της ἔπος καί τιμᾶ τούς πατέρες της πού συνέβαλαν μέ τόν δικό τους τρόπο στήν ἐπιτυχῆ ἔκβαση τῶν ἀγώνων τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ νά ἐλευθερώσει τήν αἱματο-βαμ-μένη γῆ τῆς Μακεδονίας μας καί νά προλάβει νά φθάσει πρῶτος στή Θεσσαλονίκη, πρίν νά εἰσέλ-θουν οἱ Βούλγαροι καί νά κατα-λά-βουν τήν πόλη πού ἐποφθαλμιοῦ-σαν.

Τιμοῦμε τόν Γεώργιο Νταλιγκά-ρη καί ὅλους τούς κατοίκους τῆς Χαλάστρας, τούς πατέρες καί τίς μητέρες σας, πού στήν κρίσιμη στιγ-μή διέλυσαν τά σπί-τια τους, γιά νά γίνουν οἱ πόρτες καί τά παράθυρά τους, τά βαρέλια καί τά σχοινιά πού εἶχαν, πρόχειρη γέφυ-ρα, προκειμένου νά περάσουν οἱ στρατιῶτες μας τόν ποταμό Ἀξιό καί νά ἐλευθερώσουν τή Μακεδονία μας καί τή Θεσσαλο-νίκη.

Καί ἄν οἱ πατέρες μας ἐκείνη τήν ἡμέρα, στίς 22 Ὀκτωβρίου τοῦ 1912, ἔδωσαν ὅ,τι

εἶχαν γιά τό κοι-νό καλό, γιά τήν ἐλευθερία τῆς πα-τρίδος, πρίν ἀπό αὐτούς οἱ δύο ἅγιοι συμπολίτες μας, οἱ δύο ἅγιοι Νεομάρτυρες τῆς Χαλάστρας, ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος καί ὁ ἅγιος Ἰω-άν-νης οἱ Κουλακιῶτες, ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τήν πίστη τοῦ Χρι-στοῦ. Ἔδωσαν τή ζωή τους γιά νά μήν βρεθεῖ κάποιος νά πεῖ ὅτι τήν ἀρνήθηκαν γιά νά κερδίσουν θέ-σεις καί ἀξιώματα, ἀλλά καί γιά νά διδάξουν ὅτι ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ εἶναι πάνω καί ἀπό τή ζωή τοῦ ἀνθρώπου. Γιατί ἡ ζωή δέν εἶναι αἰώνια, κάποια στιγμή τελειώνει, ἄν ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι μαζί μέ τόν Χριστό, ἀλλά καί γιατί ἡ ζωή δέν ἔχει νόημα, ἄν εἶναι μία ζωή σκλαβωμένη, μία ζωή χωρίς ἐλευθερία. Ἀντίθετα, ἡ ζωή γίνεται αἰώνια, ὅταν ὁ ἄν-θρω-πος τολμᾶ νά ἀγωνίζεται γιά τίς ἀρχές καί τίς ἀξίες του, τολμᾶ νά ἀγωνίζεται γιά τήν πίστη του, τήν ὁποία πρέπει νά μπορεῖ νά ἐξω-τερικεύει ἐλεύθερα.

Γίνεται αἰώνια, ὅταν ὁ ἄνθρωπος τολμᾶ νά ἀγωνίζεται, χωρίς νά ὑπο-λογίζει τόν ἑαυτό του, χωρίς νά ὑπολογίζει τόν πλοῦτο καί τή δόξα, χωρίς νά ὑπολογίζει τό συμ-φέρον του ἀλλά μόνο τό κοινό καλό.

Αὐτό ἔκαναν οἱ πατέρες σας, οἱ πρόγονοί μας, ἀγωνιζόμενοι γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς πατρώας γῆς. Τό ἔκαναν, ὄχι γιά νά ζήσουν οἱ ἴδιοι ἐλεύθεροι, ἀλλά γιά νά μᾶς κληρονομήσουν ἐλεύθε-ρη τήν πατρίδα μας, γιά νά ἀπολαμβάνουμε τό θεῖο αὐτό δῶρο τῆς ἐλευθερίας, γιά τήν ὁποία οἱ ἴδιοι ἔχυσαν τό αἷμα τους.

Στόν δρόμο αὐτό τῆς προσφορᾶς εἶχαν προηγηθεῖ οἱ ἅγιοι Νεομάρ-τυ-ρες, ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος καί ὁ ἅγιος Ἰωάννης οἱ Κουλακιῶτες, πού πρέσβευαν στόν οὐρανό γιά τήν ἐπιτυχία τοῦ ἀγῶνος καί γιά τήν ἐλευθερία ἀπό τή φοβερή σκλαβιά.

Αὐτό καλούμεθα νά κάνουμε καί ἐμεῖς, ἐάν θέλουμε νά τιμοῦμε ἀλη-θινά καί μέ ὅλη τήν καρδιά μας τούς ἡρωικούς προγόνους μας. Αὐτό καλούμεθα νά κάνουμε καί ἐμεῖς σέ μία ἐποχή ὕποπτη καί ἐπικίνδυνη, κατά τήν ὁποία ἐκτός ἀπό τήν ἀπειλή τοῦ κορωνοϊοῦ, πού πλήττει ὅλο καί περισσό-τε-ρους ἀδελφούς μας καί ὁδηγεῖ κά-ποιους ἀπό αὐτούς δυστυχῶς καί στόν θάνατο, ἔχουμε νά ἀντιμετω-πί-σουμε καί τίς ἀπειλές τῶν γειτό-νων μας πού ἀναζητοῦν εὐκαιρία νά καταπατήσουν τά κυριαρχικά δικαιώματα τῆς πατρίδος μας καί ὀνειρεύονται ὅτι θά κατορθώσουν νά ἁρπάξουν τμήματα τῆς ἐθνικῆς μας κυριαρχίας.

Δέν ὑπάρχει λόγος νά ἀνησυ-χοῦ-με. Ἔχουμε πρότυπα, γιά νά γνω-ρί--ζουμε πῶς πρέπει νά συμπερι-φερ-θοῦμε. Ἔχουμε τόν παντοδύ-ναμο Θεό, τήν Ὑπεραγία Θεοτόκο καί τούς ἁγίους μας πού μᾶς προ-στατεύουν. Ἔχουμε γενναίους φύ-λα-κες, τίς Ἔνοπλες δυνάμεις μας, πού σέ κάθε δύσκολη στιγμή δέν διστάζουν νά ἀποφασίσουν, ὅπως ἔκαναν ἄλλωστε στό πα-ρελθόν, δέν διστάζουν νά ἀνα-λάβουν τό χρέος τῆς ἐλευθερίας, ὅπως ἔκαναν καί οἱ πατέρες μας, δέν διστάζουν νά σταθοῦν ἀντι-μέ-τωποι μέ τήν ἱστορία καί νά ἐπιλέ-ξουν μέ ὅποιο

κόστος τό κοινό συμ-φέρον, τό κοινό καλό.

Ἐμεῖς ὅμως ἔχουμε τό δικό μας χρέος. Καί τό χρέος μας εἶναι νά εἴμεθα ἀντάξιοι τῶν πατέρων μας, κάνοντας ὁ καθένας μας τόν δικό του ἀγώνα γιά νά προστατεύσουμε ὄχι μόνο τούς ἑαυτούς ἀλλά καί ὅλους τούς συναθρώπους μας ἀπό τήν ἐπικίνδυνη καί ὀλέθρια παν-δη-μία. Ἄς ἀναλογισθοῦμε τίς θυ-σίες τῶν πατέρων μας γιά νά εἴ-μεθα ἐμεῖς ἐλεύθεροι, καί ἄς συ-νει-δητοποιήσουμε πόσο ἀνα-γκαῖο ἀλλά καί πόσο σημαντικό εἶναι νά τηροῦμε τούς κανόνες προστασίας ἀπό τόν πειρασμό τοῦ κορωνοϊοῦ γιά νά ἀπο-λαμ-βάνουμε τήν ἐλευθερία πού μᾶς χάρισαν οἱ πατέρες μας μέ τή θυ-σία τους. Ἄς κάνουμε καί ἐμεῖς τό χρέος μας, ἄν θέλουμε νά τούς τιμοῦμε πραγματικά καί ἄν θέλουμε νά εἴμεθα ἀντάξιοι ἀπόγονοί τους.